

متن پرسش

سلام: استاد در بحث سکتِه که در سوالات دوستان خواندم. اگر کسی مثلا با کسی دعوا و درگیری و جدل پیدا کرد. و در این حین فشار آن فرد مقابل بالا رفته و قرص فشارش در خانه نبود که بخورد و تا به بیمارستان برسد چون بدن فرد ضعیف بوده در اثر انواع بیماریهای زمینه ای قبلی و ناراحتی کلیه. بدنش تحمل آن فشارخون بالا را نداشته و به این علت یأس از بدن مُرد. الان قتلی اتفاق افتاده هر چند بطور ناخواسته؟ و تقصیر فرد مقابل در دعواست؟ و استدلال اطرافیان این است که، خب اگر آن فرد دعوا راه نمی انداخت فشار این بنده خدا هم بالا نمی رفت و الان زنده بود. (و آیا اصلا فشار خون کسی بخاطر حرص خوردن و دعوا بالا می رود که حتی باعث مرگ او شود یا فشار خون یک بیماری مربوط به بدن است، و این یک گفتار و پندار عامیانه در میان مردم است؟) من خانمی محجبه هستم. ولی خانواده ی همسر من نه و دقیقا این اتفاق که بالا توضیح دادم، بین بنده و مادرشوهرم، افتاده و مادرشوهرم تازگی ها، بین دعوای من و او دقیقا همان روز که داشتم باهاش حرف می زد، سکتِه کرد و تا به بیمارستان برسوندنش فوت کرد و اکنون شوهرم از من متنفر شده و جواب تلفنم را نمی دهد. و می گوید تو مادرم را کشتی! چون تو حرصش رو در آوردی و فشارش رفت بالا، اون داشت زندگیش رو می کرد و این فشار بر بدنش بخاطر بیماریهای دیگری که داشت برایش مضاعف بود. و مرگ او تقصیر توست. در حالیکه در این درگیریها مقصر خود مادر و خانواده ی اوست که می گفتن برادر شوهر محرمه و یه عمره سر افکارشون و حجاب و رفتارهای سبک دیگر عروسه های این خانواده ما کشمکش و حرف و حدیث داشتیم. ولی با این وجود من قطع صلّه رحم نکردم. استاد من حتی به فکر رسیدن دو ماه پیاپی روزه بگیرم. از بس تحت فشار روحی بودم این مدت از سمت حرف اطرافیان. گفتم دو ماه روزه کفاره ی قتل غیر عمد باشد، اگر به گردنم است. حالا هر کار شما گفتید، من همان کار را می کنم. شوهرم که انگار از دستم رفت. خودمم دارم از دست میرم. با این افکار. چکار کنم جبران کنم. آیا من واقعا مقصرم؟ در تنهایی بسیار گریه می کنم بخاطر این موضوع. خواهش می کنم جواب امیدوار کننده به من نگوید. حقیقت را بگوید. کفاره ی بیشتر بدم؟ اصلا کفاره می خواد؟ چیکار کنم. استاد نمی رم برم اون دنیا مدیون باشم. دستم دیگه از این دنیا کوتاه شده باشه. آخه این چه مصیبتیه که دامنم رو گرفته؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: قرآن می فرماید مرگ هرکس از قبل تعیین شده است و نه کسی می تواند

آن را جلو بیندازد و یا به تأخیر بکشاند. می‌ماند چگونگی مرگ که البته این انسان است که باید سعی کند در فضای ایمانی به عالی‌ترین شکل، دنیا را به سوی ابدیت ترک کند. در این رابطه خوب است به آیات ۲۲ و ۲۳ سوره حدید و آیه ۶۰ سوره واقعه رجوع شود. موفق باشید